

**Міністерство освіти і науки України
Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського**

ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І СУЧАСНІСТЬ

**Матеріали
XXX наукової конференції
здобувачів вищої освіти**

Випуск 46

Одеса – 2024

УДК: 001:005.745

I – 90

Збірник містить тези доповідей окремих учасників
XXX наукової конференції здобувачів вищої освіти
«Історичний досвід і сучасність».

Редакційна колегія збірника:

Богданова І. М., доктор педагогічних наук, професор
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Букач В. М., кандидат історичних наук, приват-професор
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Наумкіна С. М., доктор політичних наук, професор
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Сокаль М. А., кандидат філологічних наук, доцент
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Сухотеріна Л. І., доктор історичних наук, професор
(НУ «Одеська політехніка»).

Відповідальний редактор – Букач В. М.

Рецензенти:

Колбіна Л. А., кандидат педагогічних наук, доцент
(ПНПУ імені К. Д. Ушинського);

Мельник Ю. П., кандидат політичних наук, доцент
(Одеський державний аграрний університет).

(С) Південноукраїнський національний педагогічний університет імені
К. Д. Ушинського (м. Одеса), 2024.

(С) Букач В. М., упорядник, 2024.

2. Драгоманов, Михайло. Два учителі: Спомини. *ІЗБОРНИК*// <http://litopys.org.ua/drag/drag23.htm>
3. Жадько В. Український некрополь: історичний науковий довідник. Київ : СПД «Жадько В. О.», 2005. 361 с.
4. Нічник В. М., Литвинов В. Д., Стратій Я. В., Гуманістичні і реформаторські ідеї на Україні. Київ: Наукова думка, 1990. 382 с.
5. Сковорода Григорій: ідейна спадщина і сучасність / Відп. ред. І. П. Стогній. Київ: ІФ НАНУ, 2003. 716 с.

КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА: ДО ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ

Савицький В.

Культурна політика – це сукупність заходів, спрямованих на розвиток культури, підтримку мистецтва і забезпечення доступу громадян до культурних цінностей. Це може включати в себе фінансування мистецьких проєктів, створення культурних центрів, підтримку культурних заходів та фестивалів, а також збереження і просування культурної спадщини. [2, с. 444].

Заходи культурної політики можуть бути досить різноманітні. Це може включати в себе виділення державних коштів на підтримку мистецтва та культури, створення культурних центрів та музеїв, проведення фестивалів та виставок, заохочення культурних обмінів, підтримку творчих індустрій, публічну підтримку художніх шкіл та програми розвитку мистецтва та культури в освітніх закладах. Такі заходи спрямовані на розвиток культури, забезпечення доступу до культурних цінностей та підтримку творчих галузей.

Регулювання культурної політики зазвичай здійснюється за допомогою законодавчих актів, бюджетування, створення культурних стратегій і програм, а також через встановлення спеціальних установ для виконання культурної політики, таких як міністерства культури, ради з мистецтва та культури, агентства та фонди. Крім того, міжнародні угоди та співпраця можуть впливати на регулювання культурної політики, особливо в контексті

обміну культурними цінностями та підтримки міжнародної співпраці в галузі культури та мистецтва.

Мета культурної політики полягає в наступному:

- формування, розвиток та трансляція культури, як важливого чинника національної єдності;
- залучення всіх верств населення до культурного життя;
- створення та підтримка розгалуженої мережі культурних установ;
- підтримка культурного різноманіття та сприяння діалогу між соціальними, етнічними та релігійними групами;
- дослідження культурних процесів суспільства та науковий опис об'єктів культурної спадщини;
- здійснення охорони, обліку і збереження культурної спадщини;
- підготовка професійних кадрів для соціокультурної сфери;
- розвиток національно-пізнавального туризму;
- забезпечення культурних потреб та сприяння творчій активності населення країни;
- сприяння комунікації між виробниками та споживачами культурних продуктів;
- підтримка зв'язку між традиціями та сучасністю соціальних, етнічних та релігійних груп;
- проведення заходів по презентації національної культури у світі [2, с. 445].

Стан культурного розвитку кожної країни є одним з найбільш об'єктивних показників не тільки духовного здоров'я суспільства, але й повноти вирішення його соціально-економічних проблем. Серед політичних функцій держави, що регулюють внутрішнє життя суспільства, важливе місце посідає державна культурна політика. Із здобуттям Україною незалежності головною метою в цій сфері мала стати така культурна політика, яка б цілком відповідала ідеям національно-культурного відродження [3, с. 102].

Основні засади державної політики у сфері культури визначено в ст. 3 Закону України «Про культуру»: визнання культури одним із основних факторів самобутності українського народу, сприяння створенню єдиного культурного простору України, збереження цілісності культури, підвищення культурного рівня, естетичного виховання громадян, доступності освіти у сфері культури для дітей та юнацтва, визначення естетичного виховання дітей та юнацтва пріоритетом розвитку культури [1].

Таким чином, значення культури для держави, як однієї із складових її зовнішньої та внутрішньої політики важко не дооцінювати. Культура прямо впливає на громадську свідомість та ідентифікує націю із державою, допомагає укріпити зовнішні зв'язки та міждержавне порозуміння.

-
1. Про культуру: Закон України. *Відомості Верховної Ради України*. 2021. № 50. Ст. 396. // <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2778-17#Text>
 2. Філіна Т.В. Культурна політика держави в системі забезпечення культурних потреб людини. *Грааль науки: Матеріали міжнародних науково-практичних конференцій*. № 9. Жовтень, 2021. С. 444 - 448.// <https://ojs.ukrlogos.in.ua/index.php/grail-of-science/article/view/15600/14071>
 3. Широченко З. В. Культурна політика держави – формотворчий принцип її національної ідентичності. *Вісник національного технічного університету України «КПІ». Філософія, Психологія, Педагогіка*. 2007. № 2 (20). Ч. 2. С. 102 – 105.// <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/92079b10-615d-4c3e-8dd8-e944c6548173/content>

ПРАВОВІ НОРМИ І ПРИНЦИПИ ФУНКЦІОНУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

Стоянов Є., Кубко В. П.

Глобізація міжнародних відносин та динаміка розширення застосування механізмів діяльності міжнародних організацій у сучасній світовій політиці сприяє з'ясуванню сутності й правових норм цих утворень.